

VESISTÖTUTKIJA MARJA ANTTILA-HUHTINEN

ON 28 VUODEN AIKANA KYMIJOEN VESI JA YMPÄRISTÖ RY:SSÄ KOKENUT MONIA VAIHEITA VESIENTILAN JA YMPÄRISTÖTUTKIMUSTEN PARISSA.

Nuori Marja Anttila-Huhtinen kuuli 28 vuotta sitten, että yhdistys etsii vesistötutkijaa. Hän oli juuri valmistunut hydrobiologiksi Jyväskylän yliopistosta ja tarvitsi hyvää työkokemusta. Hetken mietittyään Marja lähetti hakemuksen yhdistykseen, eikä aikaakaan kun työt alkoivat, aluksi Heinolan vesistöjen yhteistarkkailujen parissa. Tarkoitus ei ollut jäädä yhdistykseen pitkäksi aikaa, mutta vähitellen työpaikka alkoi tuntua omalta.

Marja toimii edelleen yhdistyksessä vesistötutkijana ja on nähnyt siellä monia vaiheita. Uransa alkuvaiheessa hän keskittyi erityisesti veden fysikaalis-kemialliseen laatuun, mikä olikin pääasiallinen tutkimustapa siihen aikaan. Entiseen verrattuna ovat vesistötutkijan työt monipuolistuneet ja työmääräkin on huomattavasti kasvanut. Yksi ihminen ei enää voi hallita kovin laaja-alaisesti kaikkia vesistötutkimusmenetelmiä, vaan työtehtäviä jaetaan ja erikoistutaan. Marjan keskeisimpiä töitä ovat tällä hetkellä erilaiset pohjaeläintutkimukset, joita hän myös tekee mielellään. Esimerkiksi simpukkatutkimukset ovat Marjan erikoistumisalaa. Usein hänet löytää A-rapun mikroskoopin äärestä määrittämässä pohjaeläimiä tai työhuoneesta tutkimassa mitä pohjaeläimet kertovat vesistön tilasta.

Aikaisemmin maassamme tutkittiin vettä lähinnä ihmisen kannalta ja nyt tutkitaan koko ekosysteemiä. Erilaiset vesistöt ovat Suomen luonnon monimuotoisuuden helmiä, joiden ekologinen tila on noussut keskeiseksi tutkimusaiheeksi. Tätä tutkimusten monipuolistumista Marja pitää vesiensuojelun kannalta hyvänä kehityksenä. Hyvää on myös se, että nykyään tutkimusten tuloksia hyödynnetään parantamalla vesistöjen tilaa esimerkiksi kunnostamalla järviä ja jokia. Sen sijaan huonona kehityksenä Marja mainitsee, että vaikka biologista tietoa arvostetaan, niin se ei näy taloudellisesti. Harmillisen usein tasoa ei vaadita ja tiukassa hintakilpailussa halvin tarjous voittaa. Myös paikallistuntemus on ympäristötutkimuksissa arvo, jonka merkitystä ei riittävästi enää tunnusteta.

Vesistöjen suojelijalla riittää työkenttää tulevaisuudessa. Lukuisia globaaleja ympäristöongelmia on ratkaisematta, vaikka esimerkiksi happamoitumisen torjunnassa on saavutettu hyviä tuloksia. Kotimaassamme Marja nostaa luonnonsuojelun tärkeimmäksi tehtäväksi alkuperäisluonnon häviämisen ehkäisyn. Ihmisen muuttamattomia metsiä, soita ja vesistöjä on enää vaikea löytää. Marja on kolmen nuoren äitinä myös viime aikoina miettinyt nuorten työllistämismahdollisuuksia. Vesistö- ja ympäristötutkimusalalle hakeutuvia nuoria hän kehottaa opiskelemaan ahkerasti ja hakemaan työkokemusta jo opiskeluaikana. Lisäksi olisi eduksi harrastaa luontoa, sillä luonnosta saa ammennettua iloa ja sen tuntemuksesta hyötyy myös vesistötutkijana.